

Flottleder

När Nils Petter Danielsson tog över 1912 var de intilliggande skogarna slut. Timret hade fraktats på oxforor till Blankaholm. Oskar Pettersson berättar om en händelse från hans uppväxtår omkring 1910, en vinter på Hjorteds gård. Man körde med 8-10 par oxar och en dag anmodades de av rättaren att ta ytterligare två stockar på varje lass. Oskar, som är en filur, säger då: "Då får Du ta ansvar för färden", men uppmanar de andra körarna att ta det lugnt i backarna och inte mana på dragarna för hårt. När de kommer till backen hitom Glabo, de kör nämligen den gamla vägen Hjorted, Falsterbo, Lebo till Blankaholm, så gick det bra för alla körarna. De hade lyssnat till Oskars råd. Sist kommer rättaren, han börjar slå och skrika åt sina dragare, med resultat att de nekar att dra i halva backen. Då säger Oskar till rättaren: "Du var mig en skitstövel att ansvara för färden".

Nåväl, för Nils Petter Danielssons del löste sig problemet. Han blev anmodad att ta tillvara timret som samlats under årens lopp på sjöbotten och samla ute i magasinerna. Han lyssnade och timret räckte till försågning ett par år. Under tiden kunde det ordnas med lager av timmer till fortsatt drift.

Nu börjar också vattenvägarna tas i bruk. Från Slissjön i Tuna var en mycket anlita flottled ordnad, förbi Boda kvarn, Ölvedal genom Misterhultsskogarna, Lilla Ramsjön, Kappemåla göl, förbi fabriks- och kvarndammarna vid Mörtfors, vidare över Maren, genom Solstadströmmen och ut till sågverket. På de stora forsarna var s k flottrännor byggda. Getterumsskogarna och Domänverket börjar i Sansjön genom Domstugegöl, Skrikallesjön, Obälen, Klämstorpögöl, Åkergöl förbi Boarum, Maren och Solstadström.